

USTAWA
z dnia 6 lipca 2001 r.
o usługach detektywistycznych

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, Nr 238, poz. 2021, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 121, poz. 1265, Nr 173, poz. 1808, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 6, poz. 17.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, prawa i obowiązki detektywów, oraz zasady i tryb nabywania uprawnień do wykonywania usług detektywistycznych.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do osób lub instytucji, które na podstawie odrębnych przepisów mogą podejmować działania posiadające charakter czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.
3. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności gospodarczej polegającej na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.

Art. 2.

1. Usługami detektywistycznymi są czynności polegające na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji o osobach, przedmiotach i zdarzeniach, realizowane na podstawie umowy zawartej ze zleceniodawcą, w formach i w zakresach niezastrzeżonych dla organów i instytucji państwowych na mocy odrębnych przepisów, a w szczególności:
 - 1) w sprawach wynikających ze stosunków prawnych dotyczących osób fizycznych,
 - 2) w sprawach wynikających ze stosunków gospodarczych dotyczących:
 - a) wykonania zobowiązań majątkowych, zdolności płatniczych lub wiarygodności w tych stosunkach,
 - b) bezprawnego wykorzystywania nazw handlowych lub znaków towarowych, nieuczciwej konkurencji lub ujawnienia wiadomości stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub tajemnicę handlową,
 - 3) sprawdzanie wiarygodności informacji dotyczących szkód zgłaszanych zakładom ubezpieczeniowym,
 - 4) poszukiwanie osób zaginionych lub ukrywających się,
 - 5) poszukiwanie mienia,
 - 6) zbieranie informacji w sprawie, w której toczy się postępowanie karne, postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo inne, jeżeli w toku postępowania można zastosować przepisy prawa karnego.

2. Zleceniodawcą czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 6, nie mogą być organy prowadzące lub nadzorujące postępowania w tych sprawach.

Art. 3.

Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności detektywistycznej, zwanego dalej „rejestrem”.

Art. 3a.

1. Przedsiębiorcy z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, przed rozpoczęciem czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do złożenia zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zamiaru rozpoczęcia czasowego świadczenia usług detektywistycznych.
2. O zakończeniu czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 4.

1. Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, wymaga posiadania licencji detektywa, zwanej dalej „licencją”.
2. Detektywem w rozumieniu ustawy jest osoba posiadająca licencję.
3. Tytułu zawodowego „detektyw” może używać wyłącznie osoba posiadająca licencję.

Art. 5. (uchylony).

Rozdział 2

Prawa i obowiązki detektywa

Art. 6.

Detektyw powinien, przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, kierować się zasadami etyki, lojalnością wobec zlecającego usługę i szczególną starannością, aby nie naruszyć wolności i praw człowieka i obywatela.

Art. 7.

Wykonując usługi detektywistyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1, detektyw nie może stosować środków technicznych oraz metod i czynności operacyjno-rozpoznawczych, zastrzeżonych dla upoważnionych organów na mocy odrębnych przepisów.

Art. 8.

[1. Detektyw jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych przez niego czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bez zgody osób, których dane dotyczą, w zakresie sprawy prowadzonej przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, wyłącznie w czasie prowadzenia tej sprawy.]

<1. Detektyw jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych przez niego czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bez zgody osób, których dane dotyczą, w zakresie sprawy prowadzonej przez przedsiębiorcę posiadającego wpis do rejestru, wyłącznie w czasie prowadzenia tej sprawy.>

Nowe brzmienie ust. 1 i ust. 3 w art. 8 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

2. Detektyw nie może powierzać przetwarzania danych osobowych innemu podmiotowi.

[3. Detektyw ma obowiązek przekazać zatrudniającemu przedsiębiorcy przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bezpośrednio po zaprzestaniu prowadzenia sprawy lub, na jego polecenie:

- 1) przekazać je osobie, której one dotyczą, albo
- 2) zniszczyć te dane.]

<3. Detektyw ma obowiązek przekazać zatrudniającemu przedsiębiorcy przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bezpośrednio po zaprzestaniu prowadzenia sprawy lub na jego polecenie:

- 1) przekazać zleceniodawcy albo innemu detektywowi, wyznaczonemu przez przedsiębiorcę do współdziałania albo do przejęcia czynności dla dalszej realizacji usługi, albo
- 2) zniszczyć te dane w przypadku rezygnacji zleceniodawcy z ich odbioru lub nieodebrania ich w wyznaczonym terminie.>

4. Detektyw jest obowiązany przy przetwarzaniu danych osobowych stosować przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285) z wyłączeniem art. 25 ust. 1 i art. 32-35.

<5. Wykonując polecenie, o którym mowa w ust. 3, detektyw sporządza notatkę, którą dołącza się do księgi realizacji umowy. Notatka powinna zawierać:

- 1) rodzaj wykonanej czynności i sposób jej wykonania,
- 2) datę jej wykonania,
- 3) podpis osoby, której przekazał dane osobowe, lub przedsiębiorcy, w obecności którego nastąpiło ich zniszczenie.>

Dodany ust. 5 w art. 8 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. NR 6, poz. 17).

Art. 9.

O ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej, detektyw, w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, może uzyskiwać informacje od osób fizycznych, przedsiębiorców, instytucji, a także organów administracji rządowej lub samorządowej.

Art. 10.

Detektyw podczas wykonywania czynności obowiązany jest posiadać przy sobie licencję oraz okazywać ją na żądanie osoby, której czynności dotyczą, w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować imię i nazwisko detektywa oraz nazwę organu, który wydał licencję.

Art. 11.

Detektyw przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) przestrzegać przepisów prawa oraz odmówić wykonania czynności niezgodnej z prawem lub nieetycznej,
- 2) zachować należytą staranność i rzetelność, a zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych informacji.

Art. 12.

1. Detektyw jest obowiązany zachować w tajemnicy źródła informacji oraz okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy ciąży na detektywie także po zaprzestaniu wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.
3. Detektyw może zostać zwolniony z zachowania tajemnicy na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.

Art. 13.

Detektyw ma obowiązek sporządzić i przekazać zatrudniającemu go przedsiębiorcy końcowe pisemne sprawozdanie z wykonanych w danej sprawie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, obejmujące:

- 1) opis stanu faktycznego,
- 2) datę rozpoczęcia czynności,
- 3) określenie zakresu i przebiegu przeprowadzonych czynności,
- 4) datę zakończenia czynności.

Art. 14.

Detektyw ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz wskutek podania nieprawdziwych informacji, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Rozdział 3**Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych****Art. 15.**

Przedsiębiorca może wykonywać działalność, o której mowa w art. 3, jeżeli:

- 1) posiada licencję:
 - a) przedsiębiorca lub ustanowiony przez niego pełnomocnik - w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną,

- b) co najmniej jedna osoba uprawniona do reprezentowania przedsiębiorcy lub pełnomocnik ustanowiony przez przedsiębiorcę do kierowania działalnością detektywistyczną - w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną,
- 2) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
- 3) osoby nieposiadające licencji, wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy oraz ustanowieni przez ten organ prokurenci oraz przedsiębiorca będący osobą fizyczną nie byli karani za przestępstwa umyślne lub umyślne przestępstwa skarbowe,
- 4) zawarł umowę ubezpieczenia, o której mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 16.

1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, który powinien zawierać następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej,
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,

[4) dane osobowe przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną oraz pełnomocnika w przypadku jego ustanowienia, w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną - członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników ustanowionych do kierowania wnioskowaną działalnością, ze wskazaniem osób posiadających licencje i numeru licencji,]

<4) imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz w przypadku posiadania licencji – numer licencji:

- a) przedsiębiorcy oraz pełnomocnika, jeżeli został ustanowiony – w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną,**
- b) członków organu zarządzającego, prokurentów i pełnomocników ustanowionych do kierowania wnioskowaną działalnością przedsiębiorcy – w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną.>**

5) adres stałego miejsca wykonywania działalności.

2. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności detektywistycznej są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie usług detektywistycznych, określone w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Nowe brzmienie pkt 4 w ust. 1 w art. 16 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

Art. 16a.

1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 3a, składa się w formie pisemnej lub elektronicznej.
2. Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:
 - 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres miejsca zamieszkania;
 - 2) dane kontaktowe ze wskazaniem numeru telefonu i faksu oraz adres poczty elektronicznej;
 - 3) wskazanie organu, który wydał uprawnienia do stałego wykonywania przez przedsiębiorcę usług detektywistycznych;
 - 4) informację o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem działalności detektywistycznej;
 - 5) informację o zapoznaniu się z przepisami regulującymi świadczenie usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) adres biura na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli takie posiada.

Art. 17.

1. Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
2. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

Art. 18.

1. Rejestr prowadzi się w formie księgi ewidencyjnej.
2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.
3. Do księgi ewidencyjnej załącza się w porządku chronologicznym wnioski, oświadczenia oraz inne dokumenty.

Art. 19.

Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) data wniosku o wpis do rejestru,
- 2) firma przedsiębiorcy, jego siedziba i adres,
- 3) dane osób uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorcy, ze wskazaniem osób posiadających licencje, o których mowa w art. 15 pkt 1, oraz numer licencji,
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy,
- 5) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców,
- 6) adres stałego miejsca wykonywania działalności,
- 7) data dokonania wpisu do rejestru,
- 8) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika dokonującego wpisu do rejestru oraz jego czytelny podpis.

Art. 20-22. (uchylone).**Art. 23.**

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest obowiązany:
 - 1) (uchylony),
 - 2) zachowywać formę pisemną umów dotyczących wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych,
 - 3) prowadzić i przechowywać dokumentację dotyczącą zatrudnianych detektywów oraz zawieranych i realizowanych umów,
 - 4) przedstawiać dokumentację, o której mowa w pkt 3, na żądanie organu upoważnionego do kontroli.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, formy jej prowadzenia oraz okres przechowywania, uwzględniając w szczególności wykaz zatrudnionych przez przedsiębiorcę detektywów, rejestr zawartych umów wraz z opisem ich realizacji, a także sprawozdanie kończące postępowanie w sprawie.

Art. 23a.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, będący osobą fizyczną, jest obowiązany zachować w tajemnicy źródło informacji oraz okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość w związku z wykonywaniem umowy zawartej ze zleceniodawcą, o której mowa w art. 2 ust. 1.
2. W przypadku przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, niebędącego osobą fizyczną, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na wszystkich osobach, które działając na rzecz przedsiębiorcy powzięły wiadomość o źródłach informacji oraz okolicznościach sprawy będącej przedmiotem umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorcą a zleceniodawcą, o której mowa w art. 2 ust. 1.
3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, albo osoby, o których mowa w ust. 2, mogą zostać zwolnieni z zachowania tajemnicy na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.

Art. 23b.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych ma obowiązek sporządzić końcowe pisemne sprawozdanie z wykonanych czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, zawierające w szczególności:
 - 1) datę zawarcia umowy,
 - 2) opis przedmiotu umowy,
 - 3) określenie zakresu i przebiegu przeprowadzonych czynności,
 - 4) opis stanu faktycznego,
 - 5) datę zakończenia czynności w sprawie.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, wraz z materiałami dokumentującymi opis stanu faktycznego przekazuje się zleceniodawcy.
3. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące przeprowadzonych czynności w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6, przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie

usług detektywistycznych sporządza jego kopię i przechowuje ją przez okres 2 lat od dnia sporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia zaprzestania przez przedsiębiorcę wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.

Art. 23c.

Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone podczas wykonywania tych usług oraz wskutek podania nieprawdziwych informacji, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 24.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności detektywa.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań.

Art. 25.

Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest obowiązany, niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 2 ust. 1, powiadomić na piśmie o jej zawarciu organ prowadzący postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, jeżeli z treści tej umowy wynika, że może się ona wiązać ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie.

Art. 25a.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, bez zgody osób, których dane dotyczą.
2. Przedsiębiorca nie może powierzać przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, innemu podmiotowi, z wyjątkiem detektywa wykonującego na rzecz tego przedsiębiorcy czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1.

[3. Przedsiębiorca ma obowiązek zniszczyć przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania działalności, najpóźniej bezpośrednio po zaprzestaniu korzystania z zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.]

<3. Przedsiębiorca ma obowiązek zniszczyć przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania działalności, najpóźniej bezpośrednio po wykreśleniu z rejestru.>

4. Przedsiębiorca jest obowiązany przy przetwarzaniu danych osobowych stosować przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z wyłączeniem art. 25 ust. 1 i art. 32-35.

Nowe brzmienie ust. 3 w art. 25a oraz nowe brzmienie ust. 2 w art. 27 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

Art. 25b.

Przedsiębiorca jest uprawniony do żądania od zleceniodawcy dokumentów, w tym okazania dokumentów stwierdzających tożsamość, koniecznych do oceny, czy zawarciu umowy i jej wykonanie będzie zgodne z wymaganiami określonymi w art. 6 oraz art. 11.

Art. 26. (uchylony).**Art. 27.**

1. Kontrolę działalności w zakresie usług detektywistycznych przeprowadza organ prowadzący rejestr.

[2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może upoważnić do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych inny organ państwowy wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności.]

<2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może upoważnić do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych Komendanta Głównego Policji oraz komendantów wojewódzkich Policji.>

Art. 28.

W sprawach działalności w zakresie usług detektywistycznych nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 4**Wymagania kwalifikacyjne detektywów****Art. 29.**

1. O wydanie licencji może ubiegać się osoba, jeżeli:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 2) ukończyła 21 lat,
- 3) posiada wykształcenie co najmniej średnie,
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 5) nie toczy się przeciwko niej postępowanie o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
- 7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ciągu ostatnich 5 lat,

[8) posiada pozytywną opinię wynikającą z wywiadu środowiskowego, przeprowadzonego przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania albo – w przypadku obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji tych państw, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania,]

<8) posiada pozytywną opinię komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, sporządzoną na podstawie aktualnie posiadanych informacji przez Policję albo – w przypadku obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji tych państw, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania,>

Nowe brzmienie pkt 8 i 9 i dodany pkt 10 w ust. 1 oraz nowe brzmienie ust. 2 i uchylenie ust. 3 w art. 29 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

[9) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim.]

<9) posiada zdolność psychiczną do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim,>

<10) zdała egzamin na licencję detektywa, zwany dalej „egzaminem”, przed właściwą komisją egzaminacyjną albo uzyskała w trybie przepisów ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa.>

[2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4 - 7, potwierdzają odpowiednio: pisemne oświadczenie osoby ubiegającej się o wydanie licencji, zaświadczenie o niekaralności oraz świadectwo pracy. Dokumenty te osoba ubiegająca się o wydanie licencji jest obowiązana złożyć wraz z wnioskiem o wydanie licencji.]

<2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6 i 10, potwierdzają odpowiednio: pisemne oświadczenie osoby ubiegającej się o wydanie licencji oraz zaświadczenie o niekaralności, zaświadczenie o zdaniu egzaminu albo decyzja o uznaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa. Dokumenty te osoba ubiegająca się o wydanie licencji jest obowiązana złożyć wraz z wnioskiem o wydanie licencji.>

[3. Licencję wydaje się osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 oraz złożyła egzamin przed właściwą komisją albo uzyskała w trybie odrębnych przepisów decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie detektywa.]

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania wniosku o wydanie licencji oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności postępowania.

[Art. 30.

1. Egzamin dla osób ubiegających się o wydanie licencji, zwany dalej „egzaminem”, przeprowadza nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy komisja, powoływana przez komendanta wojewódzkiego Policji.

2. Członkowie komisji za udział w jej pracach otrzymują wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej 50 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.]

<Art. 30.

1. Komendant Główny Policji przeprowadza egzamin nie rzadziej niż raz na kwartał.
2. Informację o terminie i miejscu egzaminu zamieszcza się na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Komendanta Głównego Policji oraz na stronach podmiotowych komend wojewódzkich Policji, 2 miesiące przed planowanym terminem egzaminu.
3. W celu przeprowadzenia egzaminu Komendant Główny Policji powołuje komisję egzaminacyjną, zwaną dalej „komisją”, składającą się z 6 osób wyróżniających się wiedzą z zakresu problematyki objętej egzaminem.
4. W skład komisji wchodzi jeden przedstawiciel:
 - 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - 2) Komendanta Głównego Policji,
 - 3) Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie,
 - 4) Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie,
 - 5) środowiska naukowego reprezentującego jedną z dziedzin, o których mowa w art. 33, wyznaczony przez władze uczelni lub innych ośrodków naukowych,
 - 6) organizacji zawodowych zrzeszających detektywów, wybrany z listy reprezentantów sporządzonej przez te organizacje.>

Nowe brzmienie art. 30 oraz dodane art. 30a-30c wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

<Art. 30a.

W celu przygotowania pytań i zadań praktycznych na egzamin Komendant Główny Policji powołuje przed planowanym egzaminem zespół, w skład którego wchodzi 3 przedstawiciele szkół Policji posiadających wiedzę z zakresu problematyki objętej egzaminem, zwany dalej „zespołem”.

Art. 30b.

Komendant Główny Policji zapewnia obsługę biurową komisji oraz zespołu.

Art. 30c.

1. Członkom komisji oraz członkom zespołu przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot kosztów przejazdu na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikom zatrudnionym w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
2. Wysokość wynagrodzenia członka komisji za każdy egzamin nie może przekraczać 50 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z ostatniego kwartału poprzedniego roku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
3. Wysokość wynagrodzenia członka zespołu za opracowany zestaw pytań i zadań praktycznych na każdy egzamin nie może przekraczać 25 % prze-

ciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z ostatniego kwartału poprzedniego roku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.>

[Art. 31.

Za egzamin pobiera się opłatę od osoby składającej egzamin w wysokości zapewniającej pokrycie kosztów egzaminu.]

<Art. 31.

1. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu składa do Komendanta Głównego Policji pisemny wniosek najpóźniej 30 dni przed terminem rozpoczęcia egzaminu.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dowód opłaty egzaminacyjnej w wysokości 20 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z ostatniego kwartału poprzedniego roku ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, został złożony po upływie wyznaczonego terminu lub nie została wniesiona opłata, o której mowa w ust. 2, wniosek pozostawia się bez rozpoznania, o czym zawiadamia się wnioskodawcę.
4. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.>

Nowe brzmienia art. 31-33 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

[Art. 32.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 31,
 - 2) jej wysokość,
 - 3) stawki wynagrodzenia egzaminatorów.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności podmiot uprawniony do pobierania opłaty, termin jej wnoszenia, kalkulację kosztów egzaminów obejmującą ich koszty organizacyjno-techniczne, a także funkcje pełnione przez egzaminatorów w komisji egzaminacyjnej i czas trwania egzaminów.]

<Art. 32.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, podmiot uprawniony do pobierania opłaty, tryb wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 31 ust. 2, oraz przypadki jej zwrotu, a także wysokość wynagrodzenia członków komisji i członków zespołu, mając na uwadze funkcje pełnione przez członków komisji i czas trwania egzaminu oraz nakład pracy związany z przygotowaniem pytań i zadań przez członków zespołu. Rozporządzenie może różnicować przypadki zwrotu opłaty w zależności od tego, czy przyczyna zwrotu leży po stronie osoby ubiegającej się o przystąpienie do egzaminu, czy jest od niej niezależna, dopuszczać możliwość obniżenia wysokości zwracanej kwoty w sytuacji, jeżeli odstąpienie od egzaminu nastąpiło w dniu egzaminu oraz

umożliwiać potrącanie części zwracanej opłaty w związku z kosztami poniesionymi przez organizatora egzaminu.>

[Art. 33.

Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organizacji i funkcjonowania organów wymiaru sprawiedliwości i przestrzegania prawa, ochrony danych osobowych, ochrony informacji niejawnych, a także z zakresu prawa cywilnego i karnego (materialnego i procesowego), kryminalistyki, kryminologii i wiktymologii oraz psychologii sądowej.]

<Art. 33.

Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów ustrojowych, organizacji i funkcjonowania organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony danych osobowych, ochrony informacji niejawnych, a także z zakresu prawa cywilnego i karnego (materialnego i procesowego), kryminalistyki, kryminologii i przepisów regulujących zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych.>

<Art. 33a.

- 1. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej oraz jest przeprowadzany w języku polskim.**
- 2. Warunkiem dopuszczenia do części ustnej jest zdanie z wynikiem pozytywnym części pisemnej egzaminu.**

Dodane art. 33a-33c wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

Art. 33b.

Zakończenie egzaminu z wynikiem pozytywnym potwierdza zaświadczenie wystawione przez przewodniczącego komisji.

Art. 33c.

Osoba, która z ważnych, odpowiednio udokumentowanych, przyczyn losowych nie przystąpiła do egzaminu w terminie objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 31 ust. 1, może przystąpić do egzaminu w kolejnym wyznaczonym przez Komendanta Głównego Policji terminie egzaminu, bez konieczności złożenia ponownego wniosku.>

[Art. 34.

- 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia:**
 - 1) zakres obowiązujących tematów egzaminacyjnych,**
 - 2) skład komisji egzaminacyjnej i sposób przeprowadzania egzaminów,**
 - 3) tryb, formę i terminy powoływania komisji egzaminacyjnych oraz przeprowadzania egzaminów.**
- 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności podstawowe bloki tematyczne z zakresu znajomości dziedzin, o których mowa w art. 33, a także wskazać instytucje i organizacje, z których będą powoływani członkowie komisji, reprezentujący w szczególności sąd, prokuraturę, Policję, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw**

oświaty i wychowania oraz środowiska naukowe z dziedziny kryminalistyki, kryminologii, wiktymologii i psychologii sądowej.]

<Art. 34.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres tematów egzaminacyjnych,**
- 2) tryb wyznaczania członków komisji i członków zespołu,**
- 3) tryb i sposób pracy komisji,**
- 4) tryb pracy zespołu oraz sposób opracowania i przekazania Komendantowi Głównemu Policji pytań i zadań praktycznych na egzamin,**
- 5) szczegółową organizację egzaminu, w tym sposób oceniania i czas trwania egzaminu,**
- 6) sposób przeprowadzania i dokumentowania egzaminu,**
- 7) wzory dokumentów egzaminacyjnych**

- mając na uwadze zapewnienie prawidłowego, terminowego i efektywnego przygotowania pytań i zadań praktycznych na egzamin oraz przeprowadzenie egzaminu z zachowaniem bezstronności pracy komisji.>

Nowe brzmienie art. 34 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

Art. 35.

1. Licencję wydaje, odmawia jej wydania, zawiesza lub cofa w drodze decyzji administracyjnej, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wydanie licencji.
2. Licencję wydaje się na czas nieoznaczony.
3. Za wydanie licencji pobiera się opłatę.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za licencję oraz tryb jej wnoszenia, uwzględniając w szczególności termin wnoszenia opłaty i podmiot uprawniony do jej pobierania, a także okoliczność, że opłata powinna zapewniać pokrycie kosztów związanych z wydaniem licencji.

Art. 36.

1. Licencja zawiera:
 - 1) imię i nazwisko posiadacza,
 - 2) fotografię posiadacza,
 - 3) numer licencji, datę jej wystawienia i oznaczenie organu wystawiającego.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór licencji oraz tryb jej wydawania, uwzględniając wymiary i elementy graficzne wzoru licencji oraz potrzebę zapewnienia sprawności postępowania w sprawie jej wydania.

Art. 37.

[1. Komendant wojewódzki Policji odmawia wydania licencji, jeżeli osoba ubiegająca się o jej wydanie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3.]

<1. Komendant wojewódzki Policji odmawia wydania licencji, jeżeli osoba ubiegająca się o jej wydanie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 29 ust. 1.>

2. Komendant wojewódzki Policji cofa i zatrzymuje licencję, jeżeli detektyw:
 - 1) przestał spełniać jeden z warunków, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4, 6 lub 9,
 - 2) wniósł zawiadomienie na piśmie o zaprzestaniu wykonywania czynności detektywa.

Nowe brzmienie ust. 1 w art. 37 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

Art. 38.

1. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko detektywowi o przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, życiu, zdrowiu, mieniu, obrotowi gospodarczemu lub wolności, zawiesza prawa wynikające z licencji do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie.
2. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko detektywowi o przestępstwo umyślne inne niż wymienione w ust. 1 lub postępowania w sprawie o umyślne przestępstwo skarbowe może zawiesić prawa wynikające z licencji do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie.
3. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku zawieszenia praw wynikających z licencji, zatrzymuje licencję.

Art. 39.

Organy uprawnione do prowadzenia postępowań karnych oraz postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe mają obowiązek powiadomić komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania detektywa o wszczęciu postępowania karnego przeciwko osobie posiadającej licencję.

Art. 40.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi rejestr osób, którym wydano licencje, zwane dalej „rejestrem detektywów”.
2. Rejestr detektywów obejmuje następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko,
 - 2) adres zamieszkania ,
 - 3) numer licencji i datę jej wydania,
 - 4) datę zawieszenia lub cofnięcia licencji.
3. Rejestr detektywów jest jawny w zakresie potwierdzania posiadania przez wskazaną osobę uprawnień detektywa. W pozostałym zakresie dane są udostępniane sądom, organom prokuratury oraz organom administracji publicznej, a także podmiotom, które udokumentują posiadanie w tym interesu prawnego.

Art. 41.

Osoby posiadające licencję są obowiązane poddawać się okresowym badaniom lekarskim i psychologicznym.

Art. 41a.

W stosunku do osób, wobec których zostało wydane orzeczenie:

- 1) lekarskie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9,
- 2) lekarskie i psychologiczne, na podstawie przeprowadzonych badań, o których mowa w art. 41

- nie stosuje się przepisów art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.

Art. 42.

1. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań lekarskich i psychologicznych, którym jest obowiązana poddać się osoba ubiegająca się o wydanie licencji, oraz zakres i częstotliwość przeprowadzania tych badań w odniesieniu do osób posiadających licencję,
- 2) kwalifikacje oraz dodatkowe wymogi dotyczące lekarzy i psychologów upoważnionych do przeprowadzania badań oraz wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9,
- 3) warunki i tryb:
 - a) odwoływania się od orzeczeń lekarskich,
 - b) uzyskiwania i utraty przez lekarzy i psychologów uprawnień do przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych,
 - c) kontroli wykonywania i dokumentowania badań lekarskich i psychologicznych oraz wydawania orzeczeń lekarskich,
- 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami lekarskimi i psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 5) maksymalne stawki opłat za badania lekarskie i psychologiczne.

[2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić okoliczność, aby wyniki badań odzwierciedlały stan zdrowia fizycznego i psychicznego osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz kwalifikacje lekarzy odpowiednio do rodzaju badań, a także okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 6, powinny zapewniać zwrot kosztów przeprowadzonych badań.]

<2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić okoliczność, aby wyniki badań odzwierciedlały stan zdrowia psychicznego osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz kwalifikacje lekarzy odpowiednio do rodzaju badań, a także okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 5, powinny zapewniać zwrot kosztów przeprowadzonych badań.>

Nowe brzmienie ust. 2 w art. 42 oraz nowe brzmienie art. 43 wchodzi w życie z dn. 11.07.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 17).

[Art. 43.

Koszty związane z przeprowadzeniem badań potwierdzających zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności detektywa ponosi osoba poddana badaniu.]

<Art. 43.

Koszty związane z przeprowadzeniem badań potwierdzających zdolność psychiczną do wykonywania czynności detektywa ponosi osoba poddająca się badaniu.>

**Rozdział 5
Przepisy karne****Art. 44.**

Kto, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 25, nie wypełnia obowiązku zawiadomienia organu prowadzącego postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe o zawarciu umowy mającej związek ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 45.

Kto podczas świadczenia usług detektywistycznych wykonuje czynności ustawowo zastrzeżone dla organów i instytucji państwowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 46.

1. Kto wykonuje działalność w zakresie usług detektywistycznych bez wymaganego wpisu do rejestru, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.
2. Tej samej karze podlega osoba wykonująca czynności detektywa w ramach prowadzonej działalności gospodarczej bez wymaganej licencji.

**Rozdział 6
Przepisy przejściowe i końcowe****Art. 47.**

1. Koncesje na działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, udzielone przed dniem 1 stycznia 2001 r., które na podstawie art. 96 ust. 2 pkt 2 lit. b) w związku z ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112) stały się zezwoleniami, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie na zezwolenia wydawane w trybie tej ustawy, w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r., a po upływie tego terminu tracą moc.
2. Przedsiębiorcy ubiegający się o wymianę zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani złożyć organowi zezwalającemu wniosek o wymianę zezwolenia, w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r.
3. Do wniosku o wymianę zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 18, dotyczące wydania zezwolenia.

Art. 48.

Postępowania wszczęte w sprawach wydania zezwoleń i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją administracyjną, podlegają umorzeniu.

Art. 49.

Osoby wykonujące czynności detektywa przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane uzyskać licencję w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r., a w przypadku niezyskania licencji do tego dnia - zaprzestać wykonywania tych czynności.

Art. 50. (uchylony).**Art. 51.**

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.¹⁾

Zgodnie z art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podpisuję ustawę z pominięciem art. 51 uznanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2001 r. (Monitor Polski Nr 45, poz. 739) za niezgodny z Konstytucją.

¹⁾ *Ustawa wchodzi w życie - zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) - po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.*